

IZZY KÖNYVEK

PAMELA
BUTCHART

THOMAS
FLINTHAM
rajzaival

A KÖNYV
KÉSZÍTÉSE
SORÁN EGY
HŐEMBER SEM
VISELKEDETT
SZÖRNYEN

JETI AZ UDVARON!

MÓRA

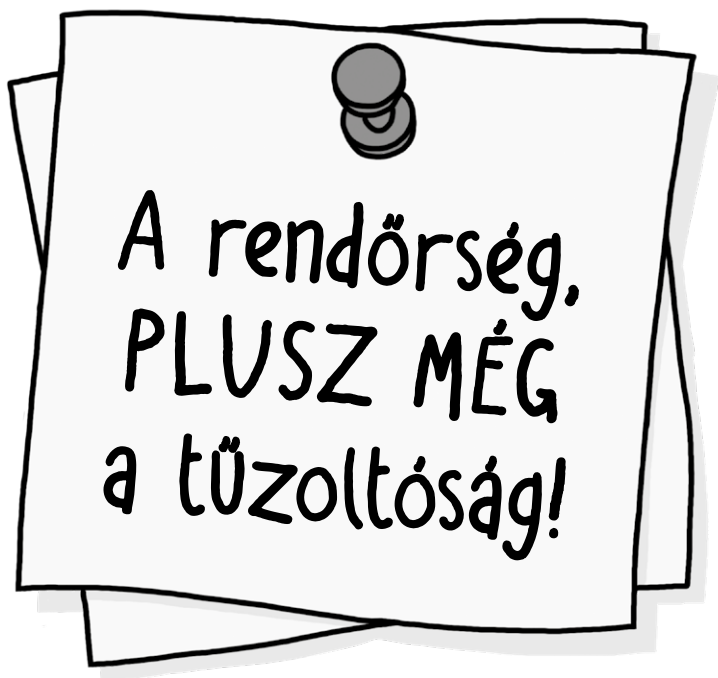
PAMELA
BUTCHART

**JETI AZ
UDVARON!**

MÓRA KÖNYVKIADÓ

Tartalom

1. A rendőrség, PLUSZ MÉG a tűzoltóság!	1
2. JÓ nagy HÓ	5
3. A világ legnagyobb hóembere	21
4. RendKIVÜli iskolagyűlés	30
5. Éhhalál, megfagyás és egy pohár vécévíz	45
6. Rengeteg lejárt konzervbab	60
7. Kémkedés	81
8. A vihar szeme	92
9. A keleti szörny	105
10. De ki az a Ted?	116
11. Tettre fel!	132
12. A hegyi szökevény	146
13. CetliHVLLÁS	169
14. Tollasütős hóbakancsok	189
15. A jetibébi	201
16. A kukában vagy, Gary?!	220
17. A jeticsapda	237
18. Rózsaszínű cipőfűző	249

Tudnám értékelni, ha Anya végre felfogná, hogy igenis **VESZÉLYES** az iskola, és nem csak olyanokat mondana erre, hogy „ne drámázz már, Izzy”, meg hogy „**MINDENT ELTŰLZOL**”, és hogy „ne akard nekem be-
mesélni, hogy a rendőrség, **PLUSZ MÉG** a tűzoltóság is kiszállt!”.

Zach (az egyik legjobb barátom) azt szokta mondani, hogy a mi iskolánk egy

„KATASZTRÓFA SÚJTOTTA ÖVEZET”,

és szerintem igaza is van, ugyanis a tűzoltó, aki kiszabadította Gary Petrie-t, mert megint beszorult a szelektív kukába, **PONT EZT** mondta.

Egyszer, a DÉMONI KONYHÁS NÉNIS ügy után Maisie, a barátnőnk még egy jelentkezési lapot is kitöltött, hogy ő inkább másik iskolába menne, de nem engedték, hogy el-

küldje, mert nem akartunk hárman maradni, Jodi szerint ugyanis **A SZÁMOKNAK BÜV-EREJE VAN** (ez azt jelenti, hogy sokkal jobb, ha négyen vagyunk, mint ha hárman, arra az esetre, ha megint valami furaság történne, és meg kéne mentenünk a sulit).

De az egyik **LEGSZÖRNYŰBB** dolog mégis az volt, amikor havazni kezdett, de úgy, mint-ha sose akarna elállni.

Zach mondta ugyan, hogy inkább maradjunk bent, amikor meghallottuk az udvarról azt a fura,

VONYÍTÓ HANGOT.

És igaza is volt, mert ha nem megyünk ki, akkor Maisie-t nem ragadja el a **TORNÁDÓ**.

És bár az összes tanár azt hajtogatta, hogy **MINDEN A LEGNAGYOBB RENDBEN** van, mi láttuk, hogy **EGYÁLTALÁN NEM EZ A HELYZET**. Hanem inkább **PONT AZ ELLENKEZŐJE**, ugyanis épp egy **SZÖRNYETEG** tart a sulifelé.

Mi pedig **AZT SE TUDTUK**, hogy állítsuk meg!

Anyukám elég sok mindentől ideges lesz. Még olyanoktól is, hogy ha éppen akkor keresem az úszószemüvegemet a konyhában, amikor neki vacsorát kell főznie. Vagy ha Nagyi azt mondja: Mikor töröltél te itt utoljára port? Vagy amikor Apa beül a vécére,

és egy óráig nem jön ki, pedig tudja, hogy vendégek jönnek.

De a **LEGJOBBAN** attól készül ki, hogyha havazik. A múlt héten, ahogy meglátta az első **PICI HÓPIHÉT**, már

és a folyosón fel-alá járkálva hívta az iskolát.

– Gyerünk, **VEGYÉTEK MÁR FEL!** – Olyan hangosan beszélt, hogy kénytelen voltam kikiabálni neki, hogy **ÉN MÉG ALSZOM**, ugyanis 7.30-kor kell felkelnem, de még csak 7.23 volt.

Na, erre valaki **DÖRÖMBÖLNI** kezdett a bejárati ajtón, mire Anya azt kiabálta:

– Izzy, nyisd már ki! Telefonálok!

Úgyhogy felkeltem. Biztos voltam benne, hogy

van, különben miért dörömbölnének **TELJES ERŐBŐL** reggel 7.23-kor? Hacsak nem a rendőrség vagy a tűzoltóság, esetleg maga a király. De amikor ajtót nyitottam, láttam, hogy csak Zach anyukája az, aki az alsó szomszédunk.

Először azt hittem, Zachkel vagy a cicájával történt valami, az anyukája ugyanis **TELJESEN** kétségbe volt esve.

Aztán azt mondta:

– Na, kiderült már? **KIDERÜLT VALAMI?**

Anya erre kikiabált:

– Nem érem el őket! Egy órája foglalt a vonal. Már hat üzenetet hagytam!

FOGALMAM SEM volt, miért pánikolt be Anya attól, hogy a havazás miatt esetleg nem lesz iskola, hiszen akkor legfeljebb velem marad egész nap, pénteken amúgy sem kell bemennie a munkahelyére.

Aztán csengett a telefon, Zach anyukája pedig bekiabált:

– **GYORSAN! MOST HÍVNAK VISSZA!**

Majd hallottam, hogy Anya köszön a **TELEFONÁLÓS HANGJÁN** (ami sokkal kényesebb, mint a rendes hangja), és azt mondja:

– **HÁLA ISTENNEK!** – Aztán letette a telefont, és nevetett, hogy lesz iskola, az időjárás-jelentés szerint ugyanis csak tíz óráig fog havazni. Erre Zach anyukája is vigyorogni kezdett, majd röhögött, és egymást ölelgettek, ami azért szerintem elég

volt, hiszen csak egy kis hó esett!

Anya és Apa nekem mondják mindig,
hogy

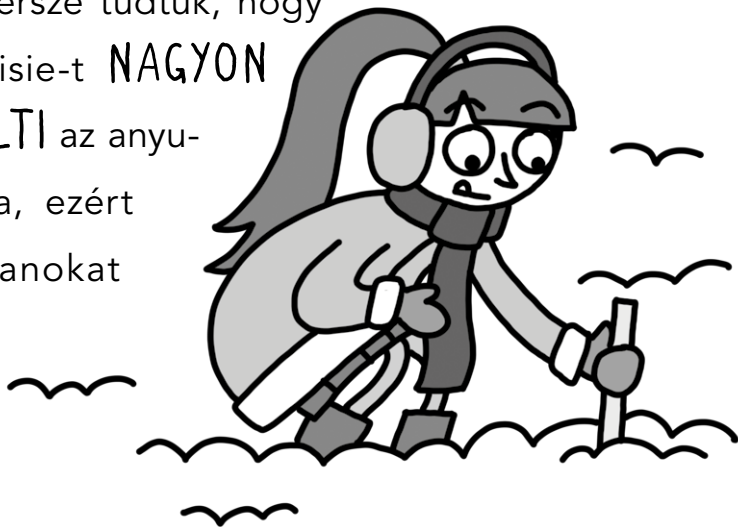
vagyok, pedig én nem szoktam sírva ölelgetni Jodit csak azért, mert leesett két szem hó!

Na szóval a végén Zach meg én elmentünk iskolába, mint máskor. Amikor odaértünk, láttuk, hogy Jodi az udvaron guggol, és a vo-

nalzójával méri, mennyi hó esett, Maisie meg mellette áll, és megpróbál levegőhöz jutni, ugyanis négy kabát is volt rajta, és csak egy kicsi rész látszott az egész arcából.

Persze tudtuk, hogy Maisie-t **NAGYON FÉLTI** az anyukája, ezért olyanokat

csinál, hogy például hidegben bepakol neki öt pár kesztyűt, és ha csak egy **PICIT** is ki-süt a nap, már egy liter naptejet ken rá, és ha Maisie nálunk alszik, akkor az anyukája is, csak éppen a házunk előtt, a kocsijában.

Úgy láttam, hogy Maisie mondani akar valamit, úgyhogy lejjebb húztam a kapucnija cipzárját, hogy lássuk a száját. Ezt mondta:

– Nem érzem a lábamat!

Először azt hittem, azért nem érzi, mert **ELFAGYOTT**, és akkor lehet, hogy még a lábujja is leesik majd. De aztán rájöttem, hogy arról van szó, hogy egy hatalmas hócsizma van a lábán, ami úgy néz ki, mintha valami-

ilyen **ÁLLATBŐRBŐL** lenne, és a sarkkutatókon szoktam látni a képeken, akik az Antarktison dolgoznak.

Megpróbáltam meglazítani a fűzőket, mert jó szorosra voltak fűzve, de Jodi azt mondta, szerinte Maisie anyukája valamilyen **KATONAI CSOMÓT** kötött rá, mert képtelenség kibogozni, és hogy el kéne menni az orvosiba, hogy a nővér **VÁGJA LE** Maisie lábáról a csizmát, nehogy **ELSZORÍTSA A VÉRKERINGÉSÉT**. De aztán hirtelen megfeledeztünk Maisie csizmájáról, sőt még magáról Maisie-ről is, az ablakon ugyanis kidugta a fejét Mrs. Seith (a félelmetes igazgatóhelyet-

tes), és azt kiabálta, hogy azonnal menjünk fel az udvarról, ugyanis az összes harmadikos a hóban feküdt, és HÓANGYALT csinált.

Jodi közölte, hogy a hó csak EGY CENTI MÉLY, ami semmi, szóval nem fog bezárni az iskola. Gary Petrie viszont tovább rohangált, és mindenkinek azt kiabálta:

☆ - EMBER, MA BIZTOS, - ☆
☆ - HOGY NEM LESZ SULI! - ☆

Aztán becsengettek, de egy csomóan nem is hallották, mert azzal voltak elfoglalva,

hogy összekaparjanak valami kis hógolyót abból a kevéske hóból, úgyhogy Mrs. Kidd (a gonosz udvari ügyeletes) háromszor is sípolt, mire mindenki beállt a sorba.

De mire felértünk az osztályba, megint esni kezdett a hó, és Miss Jones (az osztályfőnökünk) összevissza olvasta a névsort, például Andrew Cunningham nevét

HÁROMSZOR

is elmondta, mert közben kifelé bámult az ablakon, és nézte a kavargó hópelyheket.

Maisie persze azonnal pánikba esett, és azt mondta, **BIZTOS**, hogy **BETEMET** majd minket a hó, úgyhogy gyorsan megfogtam mind a két kezét, és **LÉGZŐGYAKORLATOT** végeztettem vele, amit az anyukája mutatott meg nekünk arra az esetre, ha Maisie elájulni készülne. Legtöbbször sajnos semmi haszna nem volt a gyakorlatnak, és Maisie mégis csak elájult, ugyanis **RENGETEG** dologtól fél, de olyasmiktól, hogy busz meg galamb meg a menzán a pásztorpité.

Ekkor valaki kopogott az osztályterem ajtaján. Az üveglapon keresztül láttuk, hogy az egyik titkárnő az. Izgatottan vártuk, mit

mond, mindenki tudta ugyanis, hogy ha esik a hó, és egy titkárnő kopog be az osztályba, az azt jelenti, hogy **KORÁBBAN BEZÁR AZ ISKOLA.**

Miss Jones olyan gyorsan felpattant, hogy a széke eldőlt mögötte. Aztán rendesen **FUTOTT** az ajtóig. És amikor kinyitotta, a titkárnő **RÁMOSOLYGOTT** (pedig amúgy a titkárnők **SOHA** nem mosolyognak). Majd

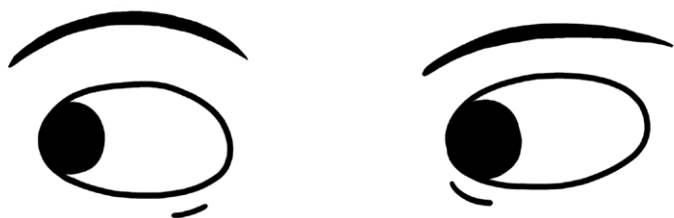

KIGÚVADT

a szemünk, úgy lestük, ahogy átad egy darab papírt Miss Jonesnak.

– Biztos HOSSZÚ HÉTVÉGÉT KAPUNK! – reménykedett Jodi.

Erre Zach azt mondta, lehet, hogy NEM IS a hóról szól az egész, hanem valami teljesen másról, például az iskolai Ki mit tud?-

ról, vagy hogy Afrikába utazunk, vagy lehet, hogy megint csak a szelektív kukáról van szó, hogy **SZIGORÚAN TILOS** bújócskát játszani benne, és a tűzoltóság **UTOLSÓ FIGYELMEZTETÉST** küldött erről az iskolának.

De amikor láttuk, milyen képet vág az osztályfőnök, amikor elolvasta a cetlit, rögtön tudtuk, hogy csakis a hóról lehet szó, mert **HATALMAS** mosoly ömlött el az arcán. Még annál is boldogabbnak tűnt, mint mikor elmaradt a szülői értekezlet, mert a **TORNATEREMBEN** egy csomó **HANGYÁT** találtak.

És amikor Miss Jones végre felolvasta a cetlit, hogy „a romló időjárási körülmények miatt a buszok csak 12 óráig járnak”, mindenki **UJJONGOTT** magában, mert akkor már **BIZTOSRA** vehettük, hogy az iskola

**KORÁBBAN
BEZÁR!**